

Norgesløpet Vossarudl'n 2010

Gammelt og "nytt" – tungt og lett.

Kjøretøyhistorisk Klubb Voss stod for andre gang som arrangør av Norgesløpet. Første gang var i 2006, og det er spennig gjort av en såpass liten og lokal klubb på ny å påta seg et så stort løp. Resultatet i 2006 må ha gitt mersmak både for deltagere og arrangør, for årets løp ble raskt fulltegnet. Omkring 160 kjøretøy møtte til start, av disse var cirka 60 fra før siste krig. Selv om eldste bil var fra 1906, bar løpet preg av mange relativt nye biler, og det er en slik alderssammensetning vi må regne med i store løp.

NVK-deltakere

Det var ikke mange deltagere fra vår klubb å finne på startlisten. Ikke så rart når klubbens Hansaløp gikk påfølgende helg. Det ble observert mange deltagere fra andre klubber på øst og sørlandet, men naturlig nok var vestlendingene i flertall i egen landsdel. Det var mange spennende biler å se for oss tilreisende. For de som ikke er så gode i å forstå den lokale dialekt så betyr RUDL'n blant annet en runde eller rundtur, det er også betegnelsen på en lokal folkedans. Så her var det bare å velge, vi valgte rundturen.

Fritt bilkjøp

Løpets tema var "Sønner av Norge kjøper bil", og fredag kveld ble dette tema belyst med film og foredrag på

løpshotellet. Det var forholdene omkring opphevelsen av bilrasjoneringen i 1960 og hvordan samfunnet har blitt påvirket av massebilismens fremmarsj. Ikke minst har dette ført til en mangedobling av de objekter som har blitt tilgjengelige for oss samlere.

Små koselige grusveier

Start, lunsjservering og målpasering foregikk på Bømoen, som er en nedlagt militærleir, nå i kommunal eie. For at vi ikke helt skulle glemme stedets fortid, var Hordalandsgruppa av HMK på plass med en stor teltleir. Den representerte militær utvikling, med tidsriktig utstyr og tildels uniformering. De lå i telt i 3 døgn til ære for oss. Den delen av plassen minnet om en rep-øvelse i 60-årene, så for oss gutta strømmet minnene på fra

begge sider av den store gressletten. Så gikk starten i strålende sommervær, og løypa var lagt på bygdas småveier. Her snakker vi om virkelige småveier, de var både smale og bakkete og stod i stil til våre kjøretøy. At det måtte bli litt venting på postene tok folk med godt humør i solskinet, det er utrolig hva solskinn gjør med folks humør.

For mange gjester?

Tilbake på eksersisplassen etter halvkjørt løp, fikk vi tilbud om en grillt lunsj. Et utmerket måltid i det fri, alt gikk på skinner for oss på denne dag. Deretter la vi ut på sløyfe nr 2 i en litt annen retning. Denne gangen i et litt mindre utfordrende landskap, eller var det vår sjåfør som hadde fått trening? I hvert fall kjørte vi i mål i fin stil uten et feilslag.

Norgesløpet Vossarudl'n 2010

Om kvelden var det invitert til festmiddag på stedets Park Hotell, det eneste som minnet om fest var prisen på måltidet. Å servere koldtbord til så mange hundre sultne personer var mindre vellykket. Det ble uendelige køer ved matbordet hele tiden. Da turen kom til vårt bord, så det ut som gresshoppene fra Egypt hadde funnet veien til Voss denne kvelden. Vi måtte også stå i kø i baren for å få noe å drikke til maten. Andre hotell vi kjenner greier en treretters middag til samme pris på halve tiden.

Mange klasser, mange premier

Så var det tid for taler og påskjønnelser. Personlig satte jeg pris på at Brita Borge ble hedret av klubben for sitt avgjørende arbeid på Stortinget den gangen vi fikk gjennomført den velkjente 30-års regelen. Sammenlignet med andre land, tror jeg vi for tiden har verdens beste rammebetingelser for vår hobby.

Det var også tid for premieutdeling. Den ble gjennomført på en effektiv måte, mange klasser fordret et stort antall premier. Jeg er klar over at vi er bundet av regler på dette felt. Når engang vi i våre løp har oppgaver som ikke har noe å gjøre med kjøretøyets alder, kan vi godt premiere alle i samme klasse. Det vil da være gjevere å bli nummer fire totalt enn å vinne en klasse for nyttekjøretøy men bare to deltagere.

Sammenlagtvinner ble Leif M. Skare med en Mercedes Benz, han fikk LMKs store tinnfat overrakt av løpsdommeren Richard Riim. Premie for beste utseende, altså en kombinasjon av bil og påkledning gikk fortjent til Solveig og Asle Skaret i sin velkjente Graham Paige 827 Roadster fra 1929.

Kultur

Søndag formiddag var viet militær historie på Voss, først foredrag, senere vandring gjennom de historiske anlegg på Bømoen leir.

Etter hvert som vi fikk middagen litt på avstand, finner vi grunn til å takke løpets leder Odd Egdetveit og klubbens formann Stig Kåre Trå for en strålende og minnerik helg på Voss.

Sven Erik Bjørnerud

Billedtekster denne side:

Øverst: Askesky på Voss...?

Midten: Brum-brum, Fiat 1906

Nederst: Tung redskap – Erling Raades Steyr 586 fra 1964

Billedtekster denne side

Til høyre: Kjell Jarle Gjerde, Sykkylven, eier denne fine 1929-modellen Nash 422.

Under til venstre: En snerten Chevrolet Master Deluxe 1936. Eier: Mette og Erik Nielsen, Gransherad.

Under til høyre: Ingen løp uten Pedal-Ford.

Bunn: D'herrer dommere med Chevrolet.

